

XIII Jocs Florals Escolars de Catalunya

Institut Baldiri Guiera · El Prat de Llobregat — Departament de Llengua catalana i literatura

Aquest curs, l'Institut Baldiri Guiera del Prat de Llobregat ha participat en els XIII Jocs Florals Escolars de Catalunya, el gran certamen d'escriptura creativa de les escoles del país.

Els Jocs Florals són un certamen literari molt arrelat a la cultura catalana: provenen dels concursos de poesia de Tolosa de Llenguadoc (segle XIV) i van ser restaurats a Barcelona el 1859. Avui en tenen una versió escolar, convocada cada curs pel Departament d'Educació i Formació Professional i adreçada a l'alumnat de primària i d'ESO, amb l'objectiu d'estimular l'expressió escrita a l'aula.

Tots els textos que hi vam presentar van ser seleccionats com a finalistes de la semifinal del Baix Llobregat i un d'ells ha obtingut el premi de la seva categoria. Hi vam concórrer en cinc categories de secundària:

- Categoria E1 — Alumnat amb NESE d'ESO, prosa
- Categoria F1 — 1r i 2n d'ESO, prosa
- Categoria F2 — 1r i 2n d'ESO, poesia
- Categoria G1 — 3r i 4t d'ESO, prosa
- Categoria G2 — 3r i 4t d'ESO, poesia

L'acte de lliurament presencial estava previst per al 9 de juny, però no es va poder celebrar a causa de la vaga de docents convocada aquella jornada per reclamar millores en el sistema educatiu. El reconeixement de l'esforç i la qualitat dels textos del nostre alumnat, però, es manté intacte, i el compartim aquí amb tota la comunitat educativa.

El jurat de la semifinal del Baix Llobregat, reunit el 27 de maig de 2026, va atorgar el premi de la categoria E1 a un text del nostre centre.

El text guanyador · Categoria E1

El premi de la categoria E1 —alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu d'educació secundària, prosa— va recaure en un relat escrit col·lectivament per l'alumnat del SIEI del centre. «Un viatge històric» parteix d'una travessia pel Mediterrani per arribar, amb molta imaginació i complicitat, a l'origen de la diada de Sant Jordi. Un treball del qual estem especialment orgullosos.

Categoria E1 · Pseudònim: SeiJordi

Un viatge històric

Els meus amics i jo vam anar de viatge en vaixell pel mar Mediterrani. El vaixell era molt gran, tan gran com el Titanic. Anàvem nosaltres sols i el capità del vaixell. El

capità era un home invisible que només podíem veure quan es posava la jaqueta de capità i la seva gorra.

El viatge el vam fer a l'estiu; vam sortir del Port de Barcelona a les 17 h. El segon dia de viatge vam fer una excursió per veure peixos i altres animals que viuen al fons del mar. El Hacker i l'Andresaurio es van ficar en una cova marina i allà van trobar un cofre. Vam pujar el cofre al vaixell; en Mac i en Culé van poder obrir-lo amb un tornavís.

Dins del cofre hi vam trobar una rosa i un llibre d'or. El llibre explicava la història d'un pirata i d'una princesa. El pirata es deia Jack el Fosc i la princesa Rosa Fina. El llibre explicava la història entre el pirata, la princesa i un drac anomenat Ales de Foc. Des d'aquesta troballa, el dia 23 d'abril es regala una rosa i un llibre a les persones estimades.

Els textos finalistes

«Una nova vida» és un microrelat àgil, amb un punt d'humor absurd: una salutació malentesa desemboca en un taxi, un aeroport i, en poques línies, un nou començament. Un text de 2n d'ESO que treu tot el partit de la brevetat i del gir final.

Categoria F1 · Pseudònim: França

Una nova vida

He saludat un home que em semblava que em deia hola, però resulta que saludava una noia que estava al meu darrere.

Per evitar la vergonya, he continuat amb la mà alçada i ha vingut un taxi, que m'ha dut a l'aeroport.

Ara soc a França, on començo una nova vida...

«Sant Jordi arriba» reescriu la mítica llegenda en clau de poema, amb ritme i rima vius, des de la mirada d'una alumna de 1r d'ESO.

Categoria F2 · Pseudònim: Mikelle Houk

Sant Jordi arriba

*Sant Jordi arriba
com un cavaller,
amb la seva llança
travessa el carrer.*

*Ja veu la princesa
que el drac vol menjar,
si no es dona pressa
ella morirà.*

*Li clava la llança,
com un escapçat,
la pobra princesa,
visca s'ha salvat!*

*La rosa creixia,
Sant Jordi l'ha agafat
i a la princesa
ja l'hi ha regalat.*

«Dotze» és un monòleg interior, cru i valent, sobre l'assetjament escolar i el silenci de qui el pateix. Un text de 3r d'ESO que remou i que convida a no mirar cap a una altra banda.

Categoria G1 · Pseudònim: Calèndula

Dotze

Em fa mal la panxa, tinc taques liles, vermelles i de molts colors tant a les cames com als braços. Tinc la marca d'unes ungles clavades a l'avantbraç, no són meves, però podrien ser-ho. He intentat cobrir-me, de veritat que ho he fet, però ells són més alts, més forts, més corpulents i ells eren més que jo.

L'aigua em cau per totes parts, ara he de tornar, però no vull, tinc por. Em fa mal tot el cos, però no estic plorant, no em surt, no puc. Són els meus amics, no diré res, no vull dir res, potser pensen que era una broma. Sí, segur que és això! Tampoc m'han fet tant de mal, soc molt dramàtica, oi? Ni tan sols em surt sang... Però, per què em fa mal el cor? Per què tremolo? No he de plorar, el pare i la mare sempre m'han dit que no plori, plorar està malament.

Tot em sembla surrealista, sempre ho veia a les pel·lis, a les sèries, ho llegia als llibres, però mai vaig imaginar que em passaria a mi. Soc normal, no soc intel·ligent ni ximple. No destaco en res. Tinc amics, molts amics, millors amics, mai m'abandonen, mai. Bé, avui ha sigut un despiste, no ho han fet volent, veritat? I si no torno? I si em quedo a casa? I si deixo l'escola? I si...?

Encara puc sentir els cops. Sento que m'estic encongint, sento que el cor no vol funcionar més, sento que el cap vol descansar... Primer he pensat que era broma, però llavors ha vingut el primer cop, ha sigut una clatellada, res important, però després... Una, dues, tres, quatre... així fins que he perdut el compte. M'he cobert, és clar que sí, però ha sigut pitjor.

Ell ha començat a donar-me cops de peu, no podia esquivar-les, eren 12 nens. Dotze... aquest mateix nombre no se m'oblidarà mai, ho juro. Cada cop, una ferida, no només exterior, sinó interior. Crec que per dintre estic plena de magoladures, però són quaranta vegades més grans que les que es veuen per fora. Els cops de peu em fan mal, he caigut a terra quan se n'han anat i quan he intentat anar al

lavabo m'ha tremolat tot el cos, encara em tremola. I les ungles al meu braç són per intentar que paressin.

Ell ho ha fet. El mateix que em fa poemes, el mateix que em deixa notes d'amor a l'estoig i m'ha dit el que soc, el que sempre seré, com em veuen tots. «Porca», «Lletja», «Inservible», «Patètica». Tinc por, molta por.

De veritat ningú ho ha vist? No ho crec, oi? Sinó els hauria parat, veritat? Els hauria dit que aquesta broma no m'ha fet gràcia, no? Però per què no els ho he dit jo? Pot ser que la responsable sigui jo? És culpa meva...?

«La rosa» tanca el recull amb un poema que reprèn els símbols de Sant Jordi per parlar de les veus internes i de la fragilitat. Un text de 4t d'ESO que demana una lectura atenta.

Categoria G2 · Pseudònim: Heic

La rosa

*Soc la rosa que et protegeix,
la que et parla fluixet,
la que et diu que no saltis
per si acabes caient.*

*Em sents molestar dins del pit,
amb les punxes et faig mal,
la sang comença a vessar.*

*Et faig mal,
però el meu color enganya;
sembla real,
o només és
por disfressada?*

*Perquè a vegades
el drac no és qui et destrueix,
sinó la rosa
que et parla fluixet.*

Felicitem totes les i els alumnes participants, les professores del Departament de Llengua catalana i literatura i les del SIEI del nostre centre, que els han acompanyat en aquest procés d'escriptura. Enhorabona a tothom i molt especialment al grup del SIEI per aquest premi tan merescut!